H O T Ă R Â R E

în numele Legii

cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru GRIGORAȘ împotriva Anei-Dona GRIGORAȘ cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor,

Dosarul nr. 2-1874/2026
2-26070709-09-2-04062026

Modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor în senul micșorării acestuia, sub pragul minimului de existență, nu este în interesul superior al copilului.

municipiul Bălți

dispozitivul hotărârii pronunțat la 4 august 2026
hotărârea întocmită integral la 22 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în sediul instanței, în limba de stat, în ședință de judecată publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru GRIGORAȘ împotriva Anei-Dona GRIGORAȘ cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor,

Judecătoria Bălți, sediul Central, compusă din:	
Președintele ședinței, judecătorul	Stanislav UNGUREANU
Grefier	Maria RUSU
Interpreți	Lilia MATEI și Natalia ROTARU
În prezența și cu participarea:	
Reprezentantei reclamantului	avocata Oxana MELNIC
Pârâtei	Ana-Dona GRIGORAȘ
Reprezentantului pârâtei	avocatul Andrei OȚEL
În absența:	
Reclamantului	Alexandru GRIGORAȘ (citat legal)

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. La 4 iunie 2026, avocata Oxana MELNIC a depus la Judecătoria Bălți, sediul Central, cerere de chemare în judecată în numele și interesele în interesele lui Alexandru GRIGORAȘ împotriva Anei-Dona GRIGORAȘ cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, solicitând:

> „modificarea cuantumului pensiei de întreținere stabilite prin hotărârea din 4 octombrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, prin trecerea de la modalitatea de încasare în cotă de ¼ din salariu și/sau alte venituri lunare la modalitatea de achitare într-o sumă bănească fixă;
> stabilirea pensiei de întreținere pentru copilul minor *****, născut în data de 10 septembrie 2020, în cuantum de 1.486,65 MDL lunar, până la atingerea majoratului de către copil, începând cu data înregistrării acțiunii;
> compensarea cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat și cheltuielile de asistență juridică."

2. La 4 iunie 2026, cererea de chemare în judecată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Stanislav UNGUREANU.

3. Prin încheierea din 15 iunie 2026, *inter alia*, s-a acceptat cererea de chemare în judecată spre examinare în procedura contencioasă, fiind stabilită ședința de judecată, cu convocarea părților, pentru data de 14 iulie 2026, ora 12:00 (f.d. 26).

4. Prin încheierea protocolară din 14 iulie 2026, s-a admis cererea pârâtei și i s-a acordat termen pentru angajarea unui avocat care îi va reprezenta interesele, fiindu-i stabilit termen suplimentar, până la 30 iulie 2026, pentru prezentarea referinței (f.d. 41-42 recto-verso).

5. La 28 iulie 2026, reprezentantul pârâtei, avocatul Andrei OȚEL, a depus referință pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și menținerea modalității de plată a pensiei de întreținere a copilului minor.

6. La 4 august 2026, în cadrul ședinței de judecată, la etapa dezbaterilor, în faza explicațiilor, reprezentanta reclamantului, avocata Oxana MELNIC „protocolar a concretizat pretențiile”, declarând că:

> „dacă instanța de judecată va considera rezonabil să stabilească o pensie de întreținere lunară ce ar depăși suma solicitată în cererea de chemare în judecată în cuantum de 1.486,65 MDL, cum ar fi 2.000-2.500 MDL, reclamantul este de acord... eventual, dacă instanța de judecată va hotărî, reclamantul nu este contra să achite pensia de întreținere în mărime de 2.000-2.500 MDL lunar.
> Instanța de judecată ar putea modifica pensia de întreținere a copilului minor într-o sumă mai mare decât cea solicitată prin cererea de chemare în judecată de 1.486,65 MDL. La încasarea pensiei de întreținere în beneficiul copilului minor, indiferent de faptul ce sumă se solicită, dacă instanța de judecată consideră că e în interesul superior al copilului, atunci ia asemenea decizie. Astfel, la adoptarea unei asemenea hotărâri, instanța de judecată se ghidează de interesul superior al copilului.”

7. Ulterior, în cadrul pledoariilor, reprezentanta reclamantului, avocata Oxana MELNIC a solicitat:

> „admiterea integrală a cererii de chemare în judecată, cum este invocată, și, eventual dacă va exista o hotărâre de judecată privind încasarea din contul reclamantului a pensiei de întreținere, atunci să fie în cuantum de 2.000-2.500 MDL, iar reclamantul și-a expus poziția că nu o va contesta.”

ÎN FAPT

a. Argumentele reclamantului

8. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 14 martie 2020, a fost încheiată căsătoria între Alexandru GRIGORAȘ și Ana-Dona GRIGORAȘ.

9. În timpul căsătoriei, la 10 septembrie 2020, s-a născut copilul comun *****.

10. Prin hotărârea din 4 octombrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, a fost desfăcută căsătoria dintre Alexandru GRIGORAȘ și Ana-Dona GRIGORAȘ. Totodată, s-a încasat de la Alexandru GRIGORAȘ în beneficiul copilului minor ***** pensie de întreținere în mărime de ¼ din salariu și/sau alte venituri lunare, începând cu data de 2 august 2021 și până la atingerea majoratului de către copil.

11. Desfacerea căsătoriei a fost înregistrată la 5 noiembrie 2021.

12. Reclamantul a invocat că, la moment, situația sa materială s-a modificat esențial și obiectiv, nefiind vorba despre o simplă diminuare formală a veniturilor, ci despre o schimbare reală, documentată și independentă de voința acestuia, care face disproporționată menținerea obligației de întreținere în forma procentuală stabilită anterior.

13. Conform extrasului din ordinul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI al RM nr. 101 ef. din 6 decembrie 2024, a încetat raportul de serviciu cu căpitanul serviciului intern Alexandru GRIGORAȘ, prin demisie în temeiul art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016.

14. Iar, începând cu data de 13 iunie 2025 până în prezent este șomer, fapt confirmat prin certificatul nr. 95 din 13 iunie 2025 emis de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, Direcţia Ocuparea Forţei de Muncă mun. Bălţi.

15. Reclamantul a relevat că, în prezent, nu dispune de un venit salarial stabil, permanent şi previzibil, iar aplicarea în continuare a formulei procentuale de ¼ din salariu şi/sau alte

venituri lunare creează o stare de incertitudine juridică atât pentru debitorul obligației de întreținere, cât şi pentru creditorul întreținerii, respectiv copilul minor.

16. În opinia reclamantului, menținerea unei obligații în cotă procentuală, în condiţiile lipsei unui salariu stabil, nu corespunde scopului pensiei de întreținere, care trebuie să fie determinabilă, executabilă şi proporţională cu posibilităţile reale ale părintelui obligat, fără a transforma obligaţia legală de întreţinere într-o sarcină excesivă şi imposibil de executat.

17. Reclamantul a evocat că nu urmărește sustragerea de la obligaţia legală şi morală de întreţinere a copilului, ci solicită stabilirea unui cuantum clar, fix şi rezonabil, raportat la situaţia sa materială actuală şi la minimul de existenţă al copilului, astfel încât obligaţia să poată fi executată efectiv, constant şi fără acumularea artificială a restanţelor.

18. La fel, reclamantul a notat că, situaţia economică actuală din Republica Moldova îi afectează direct capacitatea financiară, având în vedere creşterea generalizată a preţurilor şi costurilor de trai, fără o majorare corespunzătoare a veniturilor sale. Iar, potrivit datelor Biroului Naţional de Statistică, pentru al doilea semestru al anului 2025, minimul de existenţă lunar pentru un copil cu vârsta între 1-6 ani în oraşele mari este de aproximativ 2.973,30 MDL.

19. Reclamantul a făcut trimitere la principiul egalității obligaţiilor părinteşti, conform cărira ambii părinţi sunt obligaţi să participe la întreţinerea copilului minor proporţional posibilităţilor materiale şi familiale ale fiecăruia. Astfel, în lipsa unor probe că întreaga sarcină financiară trebuie plasată exclusiv asupra reclamantului, suma de 1.486,65 MDL lunar reprezintă ½ din minimul de existență indicat, fiind un cuantum rezonabil, echilibrat şi compatibil cu interesul superior al copilului.

20. În opinia reclamantului, stabilirea pensiei în sumă fixă de 1.486,65 MDL lunar nu prejudiciază drepturile copilului, ci asigură previzibilitatea executării şi evită situaţiile în care obligaţia devine iluzorie, neexecutabilă sau generatoare de litigii ulterioare privind calculul restanţelor.

21. Or, obligaţia de întreţinere nu trebuie stabilită abstract, ci în raport cu posibilităţile reale ale părintelui obligat la plată. O pensie de întreţinere stabilită peste capacitatea reală de plată a debitorului nu serveşte interesului copilului, deoarece creează riscul acumulării restanţelor şi al imposibilităţii executării silite efective.

22. Majorările constante ale preţurilor de consum continuă să afecteze negativ persoanele cu venituri mici sau instabile. Conform datelor oficiale invocate, creşterile de preţuri la produsele alimentare, bunurile de consum şi servicii determină o presiune financiară suplimentară asupra reclamantului, care nu mai dispune de venitul salarial avut la data stabilirii pensiei în cotă procentuală.

b. Argumentele pârâtei

23. Prin referința din 28 iulie 2026, pârâta a indicat că nu recunoaște pretențiile reclamantului, apreciindu-le ca neîntemeiate, care contravine interesului superior al copilului minor și care urmăresc, în realitate, legalizarea eschivării reclamantului de la obligația legală de întreținere.

24. Pârâta a menționat că, de la desfacerea căsătoriei, la 5 noiembrie 2021, reclamantul nu s-a implicat în niciun mod în creșterea și educarea copilului minor. Acesta nu participă la viața de zi cu zi a copilului, nu îl însoțește la instituțiile preșcolare sau medicale, nu se interesează de

dezvoltarea, sănătatea și educația acestuia și nu suportă benevol nici o cheltuială legată de întreținerea lui. Întreaga sarcină, atât financiară, cât și îngrijire efectivă, este suportată exclusiv de pârâtă, în calitate de mamă.

25. Iar, potrivit certificatului eliberat de executorul judecătoresc în procedura de executare a documentului executoriu nr. 2-332/2021 din 4 octombrie 2021, la 1 iulie 2026 restanța reclamantului la pensia de întreținere constituie 81.550 MDL, executorul judecătoresc constatând expres că debitorul se eschivează cu rea-voință de la achitarea datoriei alimentare.

26. În opinia pârâtei, acest fapt, stabilit de executorul judecătoresc, este incompatibil cu poziția unui părinte de bună-credință care ar solicita instanței doar o „adaptare" a obligației la posibilitățile sale reale. Or, înainte de a solicita modificarea cuantumului pensiei, reclamantul urmează să-și onoreze obligațiile deja scadente, acumulate în procedura de executare.

27. Pârâta a invocat că, în prezent, copilul are 6 ani și urmează să înceapă pregătirea școlară, ceea ce implică cheltuieli semnificative și constante: rechizite și taxe aferente procesului educațional, secții și activități extrașcolare necesare dezvoltării armonioase, îmbrăcăminte și încălțăminte pe măsura creșterii rapide specifice vârstei, alimentație adecvată, asistență medicală, precum și odihnă, măcar o dată pe an, în afara țării. Aceste necesități reale depășesc cu mult atât suma solicitată de reclamant, cât și indicatorul statistic invocat de acesta.

28. De asemenea, pârâta a atras atenția că, raportul de serviciu al reclamantului cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a încetat la 6 decembrie 2024 în temeiul art. 38 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 288/2016, prin demisie, adică prin manifestarea unilaterală de voință a reclamantului însuși.

29. Prin urmare, pretinsa „schimbare esențială și obiectivă" a situației materiale, invocată ca temei al acțiunii, nu este nici obiectivă, nici independentă de voința acestuia, ci este consecința directă a propriei sale alegeri.

30. Totodată, pârâta a considerat că, lipsa unui venit oficial declarat nu echivalează cu lipsa veniturilor. Or, reclamantul deține și exploatează un automobil, a cărui întreținere presupune cheltuieli lunare constante, și duce un mod de viață decent, incompatibil cu pretinsa lipsă de mijloace. Aceste împrejurări denotă existența unor venituri nedeclarate, pe care reclamantul nu dorește să le arate tocmai pentru a se sustrage de la plata pensiei în cotă procentuală.

31. În opinia pârâtei, poziția reclamantului privind raportarea pensiei la ½ din minimul de existență calculat de Biroul Național de Statistică, este lipsit de suport normativ. Or, acceptarea unei sume de 1.486,65 MDL lunar pentru întreținerea unui copil de aproape 6 ani ar transforma obligația legală de întreținere într-una pur simbolică și ar transfera integral sarcina întreținerii asupra unui singur părinte, contrar art. 74 din Codul familiei, care consacră obligația ambilor părinți de a-și întreține copiii minori.

ARGUMENTELE PĂRȚILOR ÎN ȘEDINȚA DE JUDECATĂ

a. Argumentele reprezentantei reclamantului

32. În ședință de judecată, avocata Oxana MELNIC, a declarat că susține acțiunea și solicită modificarea pensiei de întreținere a copilului minor stabilite în cotă de ¼ din salariul și/sau din alte venituri ale acestuia, prin stabilirea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă

în cuantum de 1.486,65 MDL. Totodată, aceasta a comunicat instanței că reclamantul este de acord cu achitarea pensiei de întreținere într-un cuantum de până la 2.000-2.500 MDL lunar.

33. Reprezentanta reclamantului a explicat că, raporturile de muncă ale reclamantului Alexandru GRIGORAȘ și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență au încetat din motive de sănătate a reclamantului. Acestuia nu i-a fost stabilit un grad de dizabilitate, dar a avut o afecțiune serioasă de sănătate, care nu-i permitea să activeze în continuare. Din aceleași motive de sănătate, reclamantul nu a fost încadrat în câmpul muncii în perioada de la demisie, 06 decembrie 2024, și până la obținerea certificatului de la Oficiul Forței de muncă – 13 iunie 2025.

34. Avocata Oxana MELNIC a menționat că, nu deține acte oficiale care să demonstreze că reclamantul a demisionat din motive de sănătate din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI al RM și cunoaște acest fapt doar din spusele lui.

35. De asemenea, avocata Oxana MELNIC a declarat că nu poate spune pentru ce perioadă de timp s-a datoria reclamantului în sumă de 81.550 MDL la plata pensiei de întreținere a copilului minor și că nu cunoaște dacă a fost contestată încheierea executorului judecătoresc prin care s-a calculat această datorie. Însă, cunoaște faptul că, la moment, reclamantul nu poate achita suma pensiei de întreținere în sumă de aproximativ 6.000 MDL lunar, calculată conform salariului mediu pe economie, deoarece nu activează în câmpul muncii. Iar incapacitatea de plată a reclamantului este demonstrată prin Ordinul de concediere din 2024 și două certificate care atestă calitatea de șomer a acestuia.

b. Argumentele pârâtei și reprezentantului acesteia

36. Pârâta și reprezentantul acesteia, avocatul Andrei OȚEL, în ședință de judecată au solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

37. Partea pârâtă a invocat că, modalitatea de achitare a pensiei de întreținere stabilită anterior este una corespunzătoare și urmează a fi menținută, întrucât asigură satisfacerea necesităților de întreținere ale copilului minor.

38. Suma minimă necesară pentru întreținerea, educarea și îngrijirea minorului ***** este de 4.500 MDL lunar. Această sumă acoperă doar necesitățile de bază stricte, cum ar fi hrana, îmbrăcămintea și cercurile de dezvoltare (minorul fiind încadrat în instituție preșcolară și frecventând cursuri de karate, care costă 450 MDL lunar, și sambo, care sunt gratuite, însă implică cheltuieli de deplasare la competiții).

39. În opinia părții pârâte, coșul minim de consum de 2.926,9 MDL este insuficient, deoarece nu include activitățile extrașcolare, orele adăugătoare, îmbrăcămintea și vacanțele, care sunt necesare pentru creșterea copilului într-un mediu demn. Mai mult, în suma de 4.500 MDL nu sunt incluse serviciile comunale, vacanțele, medicamentele sau eventualele intervenții medicale; în cazul apariției acestora. Astfel, cheltuielile lunare reale sunt considerabil mai mari. Iar toate aceste cheltuieli sunt suportate integral de către mama copilului.

40. La fel, pârâta a declarat că, la moment nu este angajată oficial în câmpul muncii, fiind nevoită să asigure personal îngrijirea zilnică a copilului, în lipsa unui alt sprijin.

41. Partea pârâtă a evocat că, reclamantul manifestă o rea-credință totală în îndeplinirea obligațiilor părintești, refuzând să contribuie sub vreo formă la întreținerea fiului său.

42. Totodată, de la momentul demisiei reclamantului, de la 06 decembrie 2024, acesta a acumulat o datorie la plata pensiei de întreținere în sumă totală de 81.550 MDL. Executorul

judecătoresc nu poate transfera nicio sumă de pe conturile acestuia, deoarece reclamantul nu realizează venituri oficiale.

43. Singura sumă virată în beneficiul copilului a fost de doar 800 MDL, la data de 28 noiembrie 2025. Această plată a fost efectuată forțat, exclusiv ca urmare a aplicării unei amenzi contravenționale pentru neplata pensiei. Ulterior, când reclamantului i s-a aplicat o nouă amendă de 2.000 MDL, acesta a preferat să achite amenda către stat, continuând să ignore plata pensiei de întreținere.

44. Rudele reclamantului, în decurs de șase ani, au oferit un ajutor nesemnificativ doar de două, câteva hăinuțe dăruite de bunică și atât.

45. În concluzie, pârâta și reprezentantul acesteia au considerat că chiar și modificarea cuantumului pensiei de întreținere la suma de 2.500 MDL, pretinsă în cadrul ședinței de judecată de către reprezentantul reclamantului, nu va asigura o protecție reală a copilului și este insuficientă raportat la nevoile reale și curente ale minorului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

46. Art. 26 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:
„(1) Procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale.
(2) Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei.”

47. Art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă:
„Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.”

48. Art. 60 alin. (3) din Codul de procedură civilă:
„Nu se consideră modificare a acțiunii dacă reclamantul completează temeiul acțiunii, mărește sau micșorează cuantumul pretențiilor, completează acțiunea cu pretenții accesorii sau solicită compensarea valorii obiectului pierdut sau pierit.”

49. Art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă:
„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”

50. Art. 190 alin. (2) din Codul de procedură civilă:
„Termenul de judecată se stabileşte astfel încât, de la primirea citaţiei, pârâtul să aibă la dispoziţie cel puţin 15 zile pentru a-şi pregăti apărarea, iar în procese urgente, cel puţin 5 zile. Dacă părţile declară că sunt pregătite pentru examinarea cauzei în fond, instanța dispune examinarea ei în prima zi de prezentare.”

51. Art. 239 din Codul de procedură civilă:
„Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.”

52. Art. 240 din Codul de procedură civilă:

„(1) La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

(2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanţa judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanţa audiază din nou pledoariile participanţilor la proces.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant."

53. Art. 3 alin.(1), (2) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, ratificată de Republica Moldova la 12 decembrie 1990 și intrată în vigoare la 25 februarie 1993:

„(1) În toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

(2) Statele părți se angajează să asigure copilului protecția și îngrijirile necesare pentru bunăstarea sa, ținînd cont de drepturile și obligațiile părinților săi, ale tutorilor săi, ale altor personae legal responsabile pentru el, și vor lua, în acest scop, toate măsurile legislative și administrative coresdpunzătoare."

54. Art. 18 alin.(1) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, ratificată de Republica Moldova la 12 decembrie 1990 și intrată în vigoare la 25 februarie 1993:

„Statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit caruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând, în interesul superior al copilului."

55. Art. 27 alin. (2) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, ratificată de Republica Moldova la 12 decembrie 1990 și intrată în vigoare la 25 februarie 1993:

„Părinților și oricărei alte persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare în vederea dezvoltării copilului."

56. Art. 58 alin. (1) din Codul familiei:

„Părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat, cu excepția cazurilor în care instanța judecătorească a limitat, pentru o anumită perioadă, dreptul părintelui de a comunica cu copilul pe motiv de violență în familie."

57. Art. 74 alin. (1)-(3) din Codul familiei:

„(1) Părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

(2) Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părținți sau între părinți și copilul major inapt de muncă.

(3) Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale."

58. Art. 75 alin. (2) din Codul familiei:
„Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.”

59. Art. 76 alin. (1), (2) din Codul familiei:
„(1) În cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.
(2) Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială a părților, de alte circumstanțe importante, cu respectarea prevederilor art. 108 și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.”

60. Art. 108 alin. (1) din Codul familiei:
„Cuantumul pensiei de întreținere stabilite de instanța judecătorească într-o sumă bănească fixă constituie cel puțin 50% din valoarea mediei anuale a minimului de existență calculată pentru categoria de populație corespunzătoare pentru anul precedent de către Biroul Național de Statistică.”

61. Art. 110 din Codul familiei:
„În cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părți s-a schimbat, instanța judecătorească, luând în considerare și alte circumstanțe importante ale părților, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensie de întreținere sau să-l scutească pe debitorul întreținerii de plata acesteia.”

62. Art. 114 alin. (4) din Codul de executare:
„Dacă debitorul nu a lucrat sau nu a beneficiat de prestaţii sociale în perioada în care s-a format restanța sau nu a prezentat acte ce confirmă salariul şi/sau alte venituri ale sale, cuantumul restanței la pensia de întreţinere se determină de către executorul judecătoresc, pornindu-se de la salariul mediu pe țară existent la momentul determinării restanței.”

63. Hotărârea Guvernului privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2026 nr. 773 din 17 decembrie 2025:
„Se aprobă cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2026, în mărime de 17400 de lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

64. Studiind cererea de chemare în judecată în coroborare cu suportul probator administrat și cercetat, prin prisma normelor de drept material și procesual incidente, instanța de judecată a ajuns la concluzia necesității respingerii cererii de chemare în judecată, reieșind din următoarele considerente.

65. În debutul analizei sale, instanța de judecată urmează să stabilească obiectul acțiunii și pretențiile în limitele cărora va soluționa pricina, în strictă concordanță cu principiul disponibilității reglementat de art. 27 din Codul de procedură civilă.

66. Examinând materialele dosarului, instanța de judecată constată că reclamantul a investit instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat modificarea cuantumului pensiei de întreținere stabilite prin hotărârea din 4 octombrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, prin trecerea de la modalitatea de încasare în cotă de ¼ din salariu și/sau alte venituri lunare la modalitatea de achitare într-o sumă bănească fixă, în mărime de 1.486,65 MDL lunar, până la atingerea majoratului de către copil, începând cu data înregistrării acțiunii.

67. Ulterior, în cadrul ședinței de judecată, la etapa dezbaterilor, în faza explicațiilor, reprezentanta reclamantului a înaintat o „concretizare protocolară", verbală, a pretențiilor, declarând că reclamantul este de acord ca instanța de judecată să stabilească o pensie de întreținere într-o sumă mai mare, de 2.000 – 2.500 MDL lunar, dacă va considera că acest lucru este în interesul superior al copilului.

68. Sub aspect procedural, instanța de judecată califică această manifestare de voință ca fiind o tentativă de mărire a cuantumului pretențiilor în sensul art. 60 alin. (3) din Codul de procedură civilă, întrucât nu schimbă obiectul material al litigiului (plata pensiei în sumă fixă) și nici temeiul de fapt sau de drept (obligația legală de întreținere).

69. În aceste condiții, declarația reprezentantei reclamantului urmează a fi reținută ca o poziție exprimată în cadrul dezbaterilor, însă nu poate fi echivalată, în lipsa unei manifestări procesuale suficient de clare, cu modificarea formală a cuantumului pretenției inițiale. În consecință, instanța va examina cererea în limitele pretenției formulate în scris, fără a interpreta disponibilitatea condiționată exprimată în ședință drept o cerere distinctă de stabilire a pensiei în cuantum de 2.000–2.500 MDL. Or, forma scrisă a cererii de micșorare sau majorare a cuantumului pretențiilor urmează să corespundă condițiilor de formă și conținut, fiind motivată atât în fapt, cât și în drept. Iar, simpla declarație orală, formulată în faza explicațiilor, nu constituie un act de procedură valabil în măsură să majoreze sau micșoreze limitele pretențiilor formulate în cererea de chemare în judecată.

70. Această abordare asigură respectarea principiului contradictorialității și dreptului la apărare al pârâtei, garantat de art. 26 și art. 190 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Or, până la deschiderea dezbaterilor judiciare, pârâtei i-au fost comunicate pretențiile reclamantului raportate exclusiv la suma fixă de 1.486,65 MDL. Respectiv, aceasta nu a avut posibilitatea procesuală de a contesta, de a depune referință sau de a prezenta probe cu privire la pretenția majorată în sumă de 2.000 – 2.500 MDL lunar.

71. Chiar dacă în litigiile familiale instanța de judecată este ghidată de interesul superior al copilului, rolul activ al judecătorului nu poate fi exercitat prin eludarea garanțiilor procesuale fundamentale ale părților, iar o eventuală depășire a sumei cerute de reclamant în formă scrisă, cu argumentare în fapt și în drept a acestei pretenții, ar constitui o pronunțare *ultra petita*.

72. Prin urmare, instanța de judecată va examina fondul pricinii strict în limitele formulate de reclamant în cererea de chemare în judecată, și anume modificarea cuantumului pensiei de întreținere stabilite prin hotărârea din 4 octombrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, prin trecerea de la modalitatea de încasare în cotă de ¼ din salariu și/sau alte venituri lunare la modalitatea de achitare într-o sumă bănească fixă în cuantum de 1.486,65 MDL lunar, până la atingerea majoratului de către copil, începând cu data înregistrării acțiunii.

73. Înainte de analiza circumstanțelor de fapt ale speței, instanța de judecată reține că obligația părinților de a-și întreține copiii minori constituie o obligație legală imperativă, ce rezultă direct din raporturile de filiație (art. 58 și art. 74 din Codul familiei).

74. Obligația de întreținere a copilului minor nu încetează și nu este înlăturată prin simplul fapt că părintele nu deține un loc de muncă sau nu realizează venituri constante. Totodată, lipsa ori caracterul neregulat al veniturilor poate constitui o circumstanță relevantă pentru stabilirea modalității de încasare a pensiei de întreținere, inclusiv într-o sumă bănească fixă, în condițiile art. 76 alin. (1) din Codul familiei. Cuantumul acesteia urmează însă să fie determinat în raport cu situația materială și familială a ambilor părinți, necesitățile copilului și celelalte circumstanțe importante, cu respectarea art. 76 alin. (2) din același cod.

75. Așa, pensia de întreținere reprezintă mijlocul de garantare a dreptului copilului la viață și dezvoltare. Prin urmare, cuantumul acesteia urmează a fi determinat cumulativ în funcție de necesitățile reale ale copilului și de posibilitățile materiale efective ale părinților, urmărindu-se păstrarea, pe cât posibil, a nivelului anterior de asigurare materială a minorului (art. 76 alin. (2) din Codul familiei).

76. În condițiile speței, argumentul de bază invocat de reclamant pentru justificarea modificării pensiei din cotă procentuală (¼) în sumă fixă bănească fixă micșorată (1.486,65 MDL) este pretinsa schimbare esențială și obiectivă a situației sale materiale, determinată de pierderea locului de muncă din cadrul IGSU al MAI și dobândirea statutului de șomer.

77. Cu privire la circumstanțele încetării raporturilor de serviciu, instanța reține că, potrivit extrasului din ordinul IGSU al MAI nr. 101 ef. din 6 decembrie 2024, raporturile de serviciu ale reclamantului au încetat prin demisie, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 288/2016. Prin urmare, înscrisul respectiv nu confirmă argumentele reprezentantei reclamantului potrivit căreia încetarea raporturilor de serviciu ar fi survenit din motive de sănătate.

78. Totodată, deși reprezentanta reclamantului a afirmat că starea de sănătate a acestuia nu i-ar fi permis să se angajeze ulterior, la dosar nu au fost prezentate înscrisuri medicale care să confirme existența unei afecțiuni ce ar fi limitat sau exclus capacitatea reclamantului de a desfășura o activitate remunerată. Instanța de judecată notează că, nu consideră lipsa unor asemenea înscrisuri drept o dovadă a inexistenței problemelor de sănătate, ci constată că afirmațiile reprezentantului reclamantului în acest sens nu au fost confirmate prin probele administrate.

79. În consecință, probele administrate și cercetate confirmă încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, dar nu permit stabilirea, cu suficientă certitudine, a tuturor circumstanțelor care au determinat această decizie și nici concluzia că reclamantul ar fi fost obiectiv incapabil să desfășoare ulterior o activitate remunerată.

80. În ceea ce privește statutul de șomer al reclamantului, instanța de judecată observă că certificatul nr. 95 din 13 iunie 2025, emis de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, atestă înregistrarea reclamantului în calitate de șomer începând cu data de 13 iunie 2025, fără a indica data încetării acestui statut. Iar certificatul nr. 119 din 25 mai 2026 atestă înregistrarea reclamantului în calitate de șomer începând cu data de 25 mai 2026, fără a preciza perioada pentru care a fost menținut statutul respectiv.

81. Aceste înscrisuri confirmă existența unor perioade în care reclamantul a avut statut oficial de șomer, însă nu permit reconstituirea integrală a situației sale profesionale și materiale pentru întregul interval dintre încetarea raporturilor de serviciu și examinarea prezentei cauze.

82. Astfel, pentru perioada dintre 6 decembrie 2024 și 13 iunie 2025, înscrisurile prezentate nu stabilesc dacă reclamantul a realizat venituri din alte surse, dacă a întreprins eforturi reale și efective de a se încadra în câmpul muncii. Iar lipsa acestor date limitează posibilitatea de a aprecia întinderea schimbării situației sale materiale.

83. De asemenea, intervalul dintre cele două date de înregistrare în calitate de șomer nu este pe deplin elucidat prin certificatele prezentate, întrucât acestea nu precizează data încetării primului statut și nici motivul unei noi înregistrări în mai 2026. Prin urmare, situația profesională a reclamantului pentru perioada respectivă rămâne insuficient documentată.

84. Instanța de judecată apreciază explicațiile reprezentantei reclamantului privind imposibilitatea angajării din motive de sănătate ca fiind neprobate de documente medicale sau de alte probe obiective. Prin urmare, aceste explicații nu pot fi reținute ca circumstanțe pe deplin demonstrate, or, prin prisma art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

85. Respectiv, în speță, reclamantului îi revenea sarcina de a prezenta probe suficiente pentru a demonstra schimbarea stării sale materiale și relevanța acesteia pentru modificarea modalității de stabilire a pensiei de întreținere.

86. La caz, însă, înscrisurile administrate de reclamant confirmă încetarea raporturilor de serviciu și înregistrarea acestuia în calitate de șomer la datele indicate, însă nu oferă o imagine completă a resurselor sale materiale, a eventualelor altor venituri și a posibilităților sale efective de a contribui la întreținerea copilului. În aceeași măsură, nici argumentul privind existența unei incapacități de muncă din motive de sănătate nu a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente.

87. În aceste condiții, instanța de judecată nu poate reține ca fiind demonstrată imposibilitatea obiectivă a reclamantului de a obține venituri. Iar, la soluționarea cererii nu este determinantă simpla constatare că reclamantul a demisionat sau că nu a prezentat acte medicale, ci măsura în care probele administrate demonstrează schimbarea stării sale materiale și justifică stabilirea pensiei de întreținere în cuantumul concret solicitat. Această apreciere urmează să fie realizată în coroborare cu celelalte circumstanțe ale cauzei, inclusiv situația executării obligației de întreținere și necesitățile copilului minor.

88. Succesiv, instanța judecată reține ca fiind relevantă informația din procedura de executare silite pentru aprecierea modului de executare a obligației de întreținere, fără a o considera, prin ea însăși, o dovadă suficientă a relei-credințe a reclamantului.

89. Așa, potrivit certificatului nr. 089p/a din 6 iulie 2026, emis de executorul judecătoresc Alla PRISEAJNAIA, reclamantul înregistrează o restanță la plata pensiei de întreținere în cuantum de 81.550 MDL. Iar, din declarațiile pârâtei, rezultă că această restanță a fost acumulată pentru perioada cuprinsă între 6 decembrie 2024 și 01 iulie 2026.

90. Existența restanței impune delimitarea între obligația acumulată în temeiul hotărârii judecătorești anterioare și cuantumul pensiei care urmează să fie stabilit pentru viitor. Cererea de modificare trebuie examinată în funcție de condițiile prevăzute de art. 76 și art. 110 din Codul

familiei, dar nu ca o sancțiune pentru neexecutarea obligației anterioare. Totodată, restanța și lipsa unor probe complete privind situația materială a reclamantului constituie circumstanțe ce trebuie apreciate împreună cu celelalte probe, fără a substitui analiza temeiniciei cuantumului solicitat.

91. În aceste condiții, instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată nu reprezintă o solicitare legitimă de adaptare a obligațiilor părintești ale lui Alexandru GRIGORAȘ la posibilitățile sale reale, ci constituie un abuz de drept, prin care acesta urmărește legalizarea instabilității financiare autoinduse și obținerea unei reduceri substanțiale *pro* viitor a pensiei de întreținere a copilului minor. Statuând asupra acestei stări de fapt, instanța de judecată este obligată să raporteze comportamentul reclamantului la standardul suprem de ordine publică instituit de art. 3 și 18 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, precum și de legislația națională, care impun respectarea interesului superior al copilului.

92. Instanța reține că minorul *****, care are aproape 6 ani, se află într-o etapă de dezvoltare care presupune asigurarea constantă a necesităților sale materiale, educaționale și de îngrijire. Aceste necesități includ cheltuieli pentru alimentație, îmbrăcăminte, igienă, educație, servicii medicale și activități adecvate vârstei. La stabilirea/modificarea cuantumului pensiei de întreținere, instanța trebuie să țină seama de aceste necesități, fără a presupune că fiecare categorie de cheltuieli invocată în proces a fost, în mod automat, dovedită.

93. În cadrul ședinței de judecată, pârâta a susținut că necesitățile curente ale copilului presupun cheltuieli de cel puțin 4.500 MDL lunar și că, începând cu 6 decembrie 2024, de fapt, ea suportă integral atât sarcina materială, cât și necesitățile cotidiene de întreținere și îngrijire a copilului.

94. Astfel, suma de 1.486,65 MDL solicitată de reclamant trebuie examinată prin prisma criteriilor prevăzute de art. 76 alin. (2) din Codul familiei, inclusiv a stării materiale și familiale a părților, a necesităților copilului și a posibilității păstrării nivelului anterior de asigurare materială a minorului. Or, faptul că această sumă este mai mică decât cheltuielile lunare indicate de pârâtă nu conduce, prin el însuși, la concluzia că ea este insuficientă, după cum nici respectarea pragului minim legal nu demonstrează automat că suma solicitată este adecvată în circumstanțele cauzei. Temeinicia cuantumului trebuie stabilită prin examinarea tuturor împrejurărilor relevante.

95. Iar, conform art. 76 alin. (2) din Codul familiei, criteriul fundamental la determinarea cuantumului sumei fixe este păstrarea, pe cât este posibil, a nivelului anterior de asigurare materială a copilului.

96. Așadar, pentru a evalua corect impactul pretenției reclamantului asupra interesului superior al minorului, instanța de judecată analizează mecanismul legal de calcul aplicat în faza de executare silită. În acest sens, sunt incidente prevederile art. 114 alin. (4) din Codul de executare, care statuează că, dacă debitorul nu a lucrat sau nu a beneficiat de prestații sociale în perioada în care s-a format restanța sau nu a prezentat acte ce confirmă salariul şi/sau alte venituri ale sale, cuantumul restanței la pensia de întreţinere se determină de către executorul judecătoresc, pornindu-se de la salariul mediu pe ţară existent la momentul determinării restanței.

97. Totodată, prin Hotărârea Guvernului nr. 773/2025 s-a stabilit cuantumul salariului mediu lunar pe economie aprobat pentru anul 2026 în mărime de 17.400 MDL.

98. Aplicând cota de ¼ din venituri stabilită prin hotărârea din 4 octombrie 2021, la formula de calcul oferită de art. 114 alin. (4) din Codul de executare, rezultă că obligația lunară de plată a reclamantului pe perioada de neangajare este de 4.350 MDL lunar (17.400 MDL x ¼).

99. Prin urmare, admiterea pretenției formulate de reclamant și reducerea pensiei de întreținere de la cota de ¼ din venituri, ceea ce în prezent constituie 4.350 MDL lunar, la suma fixă solicitată de 1.486,65 MDL lunar ar însemna o diminuare bruscă, de aproape trei ori a suportului financiar cuvenit legal minorului *****.

100. O asemenea măsură ar goli complet de conținut dreptul copilului la o viață demnă și la o dezvoltare armonioasă, periclitând direct accesul acestuia la educație și hrană corespunzătoare vârstei. Or, interesul superior al copilului impune ca orice modificare a pensiei de întreținere să fie fundamentată pe o apreciere efectivă a necesităților minorului și a posibilităților materiale ale ambilor părinți. Acest principiu nu exclude posibilitatea stabilirii pensiei într-o sumă bănească fixă în cazul în care părintele nu realizează venituri regulate, însă nici nu justifică stabilirea unui cuantum fără examinarea circumstanțelor concrete ale cauzei.

101. În speță, probele administrate și cercetate confirmă încetarea raporturilor de serviciu ale reclamantului și existența unor perioade în care acesta a fost înregistrat în calitate de șomer. Cu toate acestea, ele nu permit stabilirea completă a situației sale materiale pentru întreaga perioadă relevantă și nici evaluarea tuturor circumstanțelor care ar justifica stabilirea pensiei în cuantumul fix de 1.486,65 MDL lunar.

102. În același timp, instanța de judecată subliniază că, necesitățile copilului și contribuția efectivă a fiecărui părinte trebuie apreciate în raport cu probele administrate, fără a prezuma nici că toate cheltuielile invocate de pârâtă sunt integral demonstrate, nici că obligația de întreținere poate fi redusă exclusiv ca urmare a pierderii locului de muncă.

103. Prin urmare, simpla schimbare a statutului reclamantului din persoană angajată în neangajată nu este suficientă pentru a determina automat micșorarea cuantumului pensiei ce urmează să o plătească acesta pentru întreținerea copilului său minor. Prin urmare, reclamantul trebuie să demonstreze, prin probe pertinente și concludente, atât schimbarea circumstanțelor materiale relevante, cât și temeinicia solicitării sale în raport cu criteriile legale de stabilire a pensiei într-o sumă bănească fixă.

104. Totodată, reducerea cuantumului pensiei de întreținere din formula actuală la cea solicitată de reclamant ar transfera în mod abuziv întreaga povară economică de întreținere a copilului ***** exclusiv pe umerii mamei, pârâta din speță, fapt ce încalcă fundamental principiul egalității în drepturi și obligații a părinților, consacrat de art. 58 din Codul familiei.

105. Instanța de judecată învederează că, interesul superior al copilului nu poate fi subordonat, restrâns sau sacrificat în numele confortului financiar al unui părinte care refuză nejustificat să lucreze, care nu își probează incapacitatea de muncă conform art. 118 din Codul de procedură civilă.

106. Astfel, în speță, dreptul copilului de a beneficia de un nivel de trai stabil, asigurat prin aplicarea cotei legale la salariul mediu pe economie de 17.400 MDL, prevalează asupra interesului personal al debitorului, reclamantului, de a-și diminua obligațiile financiare care le are pentru întreținerea copilului său și asigurarea unui trai decent.

107. În această ordine de idei, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

108. În conformitate cu art. 236, art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru GRIGORAȘ împotriva Anei-Dona GRIGORAȘ cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, ca fiind neîntemeiată.

Prezenta hotărâre se comunică participanților la proces și se publică pe pagina web oficială a instanței – https://jbl.instante.justice.md/.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 de zile, de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Stanislav UNGUREANU**

Copia corespunde originalului,
judecător **Stanislav UNGUREANU**